

“En cap moment no he tingut el suport del meu partit”

Heu fet un llibre per a rendir comptes.

—Sí. Ho plantege en la tradició de les ONG i del bon govern, en eixa tradició anglosaxona que ací sembla que no estem acostumats a veure. Encara que l'expressió no m'agrada del tot, perquè pressuposa una jerarquia, es tracta de passar comptes cap a dalt, cap a baix, en horitzontal i cap a dins.

—**Que vol dir, això?**

—Cap a qui t'ha escollit, és a dir, les Corts Valencianes. Encara que ningú no ens demana comptes, ni la comissió de control ni ningú, els he volgut donar. Després, cap a la gent que representes, la ciutadania, els usuaris, aquells a qui influeix aquesta televisió. També cap als qui diuen que l'han des-sintonitzada: perquè també la paguen, i perquè d'alguna manera aquesta televisió afecta el seu entorn.

—**I en horitzontal?**

—Amb els companys de militància no tan sols política sinó social, amb els sindicats que han treballat per millorar la Radiotelevisió Valenciana. I fent això se me'n va acudir una altra: cap a dins, cap a mi mateix, per ajudar-me en la pròpia reflexió. Per millorar la pròpia pràctica has de ser autocrític.

—**Us n'aneu amb una darrera punxa.**

—He demanat per què incompleixen la llei en no comunicar-nos el cessament previ de Lola Johnson, ara que l'han fet consellera, però sí que ens comuniquen el nomenament del nou director. Per cert, un home protegit i mà dreta de Vicente Sanz.

—**Pedro Garcia va passar, en el seu moment, de secretari de comunicació del Govern a director general de Canal 9. Ara, Lola Johnson va de la televisió pública a la conselleria...**

—De tantes vegades que ho diem sembla que estiga clar, però és imprescindible la desgovernamentalització de

José Ignacio Pastor ha estat vicepresident del Consell d'Administració de RTVV des del 2003 fins ara. Acaba de publicar el llibre *Una altra RTVV era possible...* (Obrapropia, 2011), on repassa els darrers quatre anys a l'ens. El PSPV no l'ha proposat per a la nova legislatura.

Canal 9. I la despartidització. En altres llocs del món ja es prenen mesures en aquest sentit: diferent durada del mandat respecte de la legislatura, procés d'elecció amb garanties, mecanismes de control i de responsabilitat corporativa (consell de redacció, defensor de l'audiència, consell de l'audiovisual, contracte programa amb indicadors...). Però, és clar, veient què tens al davant i de què és capaç l'oposició... No entenc, per exemple, per què han mig amagat que la mesa de les Corts es va negar a revisar els currículums dels candidats al consell d'administració de RTVV. Les enquestes ens mostren que

la tercera preocupació de la gent és la classe política i sembla que ara hagen decidit ocupar el primer lloc.

—**Heu sentit, aquests anys, que teníeu el suport...**

—Del meu partit? En absolut. En cap moment. Des del 2008, amb la nova direcció, ens van donar la indicació de no fer declaracions a la premsa. Deien que havíem de callar un temps per a no saturar, i esperar el moment. Però resulta que mai no hi ha hagut el moment. En fi, per sort o per desgràcia, per a fer política —no per a les batlletes— no em fa falta el partit. Però l'enyore. A sobre, quan me'l trobe el

tinc de cara, a la contra. No t'amagaré que algunes vegades m'hauria agradat tenir-lo al costat.

—**Com us van comunicar que no renovàveu?**

—L'últim dia, per telèfon. No sé si és la millor manera de fer-ho. Si hi ha gent que s'ha deixat la pell pots tenir la delicadesa d'agrair-los-ho, no? O d'avaluar el que s'ha fet. I demanar que continuen col·laborant. Però on no et volen no hi vas. No ho trobe normal. Independentment dels nous que hi han posat.

—**Ho dieu per...?**

—Pareix que us hagueu llegit els llibres de màrqueting per les tapes, els vaig comentar l'altre dia de broma: heu vist allò de la política de proximitat i, au, com que el centre de producció de la televisió és a Burjassot i aquest era alcalde de Burjassot, fet.

—**Després de vuit anys al consell d'administració, podem dir que heu sobreviscut?**

—[Riu] Sí. Nosaltres hem sobreviscut. Però hi ha hagut gent que s'ho ha passat molt malament. Molt. Sobretot les dones que van denunciar Sanz [Vicente Sanz, exsecretari general de RTVV] per abusos sexuals. I això és inacceptable. No hi hem pogut fer res des del consell d'administració. Encara que he demanat la dimissió del director general per incapacitat manifesta, perquè no va fer res: no va ser capaç de cessar-lo, cosa que significava que li mantenia la confiança, no? Ha estat dur però era la nostra feina. Qui realment ha patit han estat aquestes tres dones. I la ciutadania. Acció Cultural, que ha estat sempre obviada, Escola Valenciana, que no ha vist mai retransmesa cap de les seues gales, els Premis Octubre, el Micalet... S'ha patit no sols la indiferència, sinó l'atac per part del gran aparell de propaganda que és RTVV.

—**També heu denunciat el bandejament del català.**

—He presentat múltiples denúncies perquè no s'usa el valencià dins del consell d'administració. He reclamat sempre que m'adrecen la documentació en valencià, com a "llengua oficial i pròpia de l'administració valenciana". Però res. Ho continuen fent tot en castellà.

—**Quin ha estat el pitjor moment**

“Encara que ni la comissió de control ni ningú no ens demana comptes, els he volgut donar”

en aquesta feina?

—N'hi ha hagut dos: Pedro Garcia [exdirector general de RTVV] i Vicente Sanz. Són temes diferents, però amb el mateix fons. Amb Garcia ja hi havíem tingut raons per la manipulació dels informatius i altres coses, però no podíem pensar que havia arribat tan lluny. Ens n'assabentàrem per la filtració a la premsa, que eixia al cas Gürtel, dels catorze milions de la visita del papa... Va ser fort, saber que aquesta empresa ha format part, d'alguna manera, d'una trama delictiva. Jo no descarte que hi haja un delictes societari. Perquè hi ha una sèrie d'irregularitats com a empresa que els consellers no han volgut esbrinar. Alguns hem demanat per escrit que s'obri un

expedient informatiu. Però primer ens van dir que no, que hi havia secret de sumari. Després, que la cosa està *sub judice*. La qüestió és que no han volgut que es mirara.

—**Què va passar amb el nomenament de Pedro Garcia?**

—Vàrem presentar un recurs contenciós-administratiu i el 2010 hi hagué sentència del Tribunal Superior de Justícia. El van declarar nul. I encara no sabem quines implicacions pot tenir, això: si és nul, què passa amb tots els contractes que ha signat? En fi. No cal dir que Canal 9 no va donar la notícia.

—**I Vicente Sanz?**

—És causa de bona part de la podridura de Canal 9. Sanz són prebendes,

amics, autoritarisme... I no es van prendre mesures. Des del departament de recursos humans va ajudar d'una forma molt clara a crear el sindicat USO, i va guanyar les últimes eleccions. Va jugar una política de terror i abús de poder permanent. És el paradigma de la vergonya personal, política i social, del paper que fa RTVV. A banda, com a cosa quotidiana, hi ha la manipulació tan bèstia, hi ha programes com "Parlem clar" o "DBT"...

—**Semblen una paròdia.**

—Sí: del "Polònia", no? Ve de quan Camps començà a intentar cuidar el desembarcament a Madrid i d'alguna manera comprar-se favors de periodistes i empreses d'allà, igual com Zaplana havia fet amb Carlos Dávila, Sánchez Dragó... No hem d'oblidar que alguns dels cornetes de l'apocalipsi estaven pagats ací per RTVV. Julián Lago, Sáez de Buruaga... Camps ha copiat, corregit i augmentat el sistema. La relació amb Intereconomía, per exemple, no ha estat prou explicada.

Passa que els vestits l'han fet caure en desgràcia a l'estat i, per tant, ha baixat la pressió, però també s'hi ha lluit.

—**I l'audiència, mentrestant, baixa que baixa.**

—Aquesta gent no dóna audiència, és clar. Els tenen allà amb un altre propòsit. De vegades pense que hi ha una maniobra per expulsar l'audiència: la gent que té criteri propi no interessa. Per exemple, la plataforma Noumultimèdia, per exemple, que havia de servir per a recuperar gent jove, la transformen perquè tampoc no hi participe. La interactivitat els dóna problemes, perquè resulta que la gent es queixa.

—**Heu parlat de "política de terror" per part de Vicente Sanz...**

—Sí. I si no haguera saltat aquest escàndol tan gran amb la denúncia per abusos sexuals, tot haguera continuat igual. Ha tingut un control ferri de totes les relacions laborals de l'empresa. Des que t'aprovaren les vacances que volies fins que t'enviaren a un lloc o a un altre, tot depenia d'ell. I al final tothom li devia alguna cosa. Era un lloc comú que allà no es movia un bolígraf sense que ell ho sabera. Els processos de selecció de personal han estat cada vegada més opacs. Afiliar-se a USO significava facilitats laborals. Cal tenir en compte que una part dels treballadors de RTVV són com la gent que s'ofereix per a llogar-se a la plaça del poble: amb contractes verbals. També hi ha molta gent que cobra i no se sap què fa. Tot això, és clar, ho controlava ell. És molt bèstia.

—**L'any 2007, el deute de Canal 9 era de mil milions. Sabem on se situa ara?**

—He de dir que hi ha dos períodes en la legislatura: el de Pedro Garcia i el de Jaraba. I aquest darrer ha frenat la despesa. Perquè amb Garcia va ser bestial. De tota manera, com que no s'ha fet d'una forma estratègica, s'ha atacat el més feble. Per exemple, el col·lectiu de doblatge, que pràcticament ha desaparegut: els ha reduït en dos anys el vuitanta per cent del pressupost, i a sobre els paguen a sis-cents dies: si ho feres a posta no trobaries millor manera per a trencar un sector. En conjunt, és una situació impossible, desbordada. I en uns paràmetres amagats. He demanat diverses vegades el model de

proveïdors, que són les empreses que han facturat més de tres mil euros l'últim any. Diuen que és secret.

—**Secret?**

—Diuen que hi ha una clàusula de confidencialitat. També he demanat de conèixer la plantilla, és a dir, tothom qui treballa a RTVV i hi cobra nòmina. Però res. Diuen que són dades protegides. Tampoc no podem saber què cobra cada càrrec.

—**En tot aquest temps al consell d'administració no us han acceptat incloure ni un sol punt a l'ordre del dia.**

—No.

—**Tota una piconadora.**

—El president del consell d'administració ha establert que ell fa l'ordre del dia, encara que la llei diu que ha de ser consensuat. Qualsevol membre del consell pot proposar punts, però qui pren la decisió sempre és el president. I res. I això que tenen majoria absoluta, que vol dir podrien incloure qualsevol proposta, votar i fora. Però no volen ni que conste en acta. És un dèficit democràtic, això. Jo he intentat frenar aquesta piconadora, pegar-li totes les puntades de peu a la canella que he pogut.

—**No heu tingut mai la temptació de dir: senyors, aquí us quedeu? Fins a quin punt no legitimeu el sistema amb la vostra presència?**

—Eixe ha estat un debat permanent. La situació de dèficit democràtic és general. Però per què no se'n van els diputats de les Corts? Jo crec que legitimes si no fas res. Per tant, el que cal és augmentar l'acció. Perquè, si te'n vas, fas soroll eixe dia, però després s'ha acabat. Si no fas res no hi ha un altre model. I el nostre lema sempre ha estat que una altra RTVV és possible.

—**Sí?**

—Canal 9 planteja un model de país i de vida que té a veure el panxacontentisme que ens impregna: amb gent molt ben pagada, podríem dir que gairebé subornada, amb la gent crítica directament apartada... Al final es crea una situació de mirar sempre cap a una altra banda. Encara que de vegades pense que no serveix de res, crec que nosaltres hem de provar de posar racionalitat en aquest desfici.

Núria Cadenes